

Bibliotek, udbygningen af havnefronten, uddannelsescentret på Holmen – er der intet usædvanligt i den procedure, der blev valgt her ved vedtagelsen af finansloven for 1995.

Hvis dette forslag bliver vedtaget, betyder det mærkværdigvis, at forslagsstillerne ikke vil opnå det, de netop ønsker. I et lovforslag vil man være nødt til at lægge stramme og detaljerede regler for den arkitektoniske udformning, en arkitektonisk opgave, der er en både bygningsteknisk og bygningskunstnerisk meget krævende opgave, hvilket igen betyder, at et senere lokalplanforslag får en helt anden karakter; og de lokale beboeres indflydelse bliver uden mening, når der først er vedtaget en lov.

Når nogle af de hidtidige Plan 2000-byggeprojekter er blevet lidt forsinkede, skyldes det netop de mange synspunkter, der har været fremme i den offentlige debat, og det er jo godt nok.

Socialdemokratiet er ikke i tvivl om, at vi skal have et kongeligt skuespilhus, og at den procedure, der har været anvendt i forbindelse med de store kulturprojekter i Plan 2000, også kan anvendes i forbindelse med Det Kgl. Teaters skuespilscene, så derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det Kgl. Teater har igennem mange år haft behov for at få en ny skuespilscene. Der har været debatteret mange løsningsforslag, og nu foreligger der så den model, som et flertal i Folketinget vil tilsikre de nødvendige midler, så opgaven kan blive løst i dette årtusind.

Dette flertal er kommet til veje gennem en finanslovaftale. Det kan da godt være, at man på et tidspunkt kunne lave en lov om det – det har vi jo set tidligere – men der er forskellige ulemper, som også kulturministeren har beskrevet det, ved på dette tidspunkt at fremsætte et lovforslag. Jeg skal vende tilbage til det, men kan nu bare sige, at vi er helt enige i det, ministeren har anført.

Det centrale for os er, at der nu er et politisk flertal, der har markeret en vilje til at løse denne store opgave. Vi er i Venstre glade for, at der har vist sig et så markant flertal, der står sammen om at løse denne opgave, som jo er national.

Det Kgl. Teater ved vi jo godt har både modstandere og tilhængere i den danske befolkning. Nogle finder, at teatret er en væsentlig institution i det danske kulturliv, andre foretrækker mere ydmyge spillesteder, og atter andre mener slet ikke, at der skal offentlige midler i kunst.

For Venstre er der ikke nogen tvivl om, at det her er af stor betydning. Det er af stor betydning, at vi får skabt rimelige og nutidige rammer om det nationale skuespilhus, og at vi får en garanti for høj kvalitet.

Vi er i Venstre meget tilfredse med at se, hvordan den nye ledelsesform med selvstændig bestyrelse har betydet fornyelse, forbedring og kvalitetsløft for teatret. For os er det vigtigt, at Det Kgl. Teater også i højere grad gøres til hele landets teater. Det sker nu ved flere turnéforestillinger, tv-transmissioner osv. Det gælder for den danske nationalscene, at der er denne sammenbinding mellem de fire kunstarter, som vi hylder.

Så vil jeg godt irrettesætte forslagsstillerne – også så det kan forstås. Det er jo ikke sandt, og det er jo ikke fair, når det i forslaget bemærkninger hævdes, at demokratiet med den finanslovaftale, der er truffet, er sat ud af kraft i denne sag. Det er jo usandt, når det hævdes, at landets borgere er afskåret fra at henvende sig i deputation i udvalget. Det står der faktisk i forslaget bemærkninger.

Hvad er det for regler, forslagsstillerne henviser til? Det må skyldes fuldstændig mangel på kendskab til Folketingets forretningsorden og manglende kendskab til, hvad der er sket i de forløbne år i Folketingets Kulturudvalg.

Landets borgere har naturligvis fortsat mulighed for at komme i deputation i Folketingets Kulturudvalg, og jeg er virkelig forarget over, at man kan få sig selv til at give den slags urigtige oplysninger i et beslutningsforslag.

I øvrigt har sagen været endevendt igen og igen, og den vil fortsat blive endevendt. Vi kan naturligvis i Kulturudvalget stille alle de spørgsmål og samrådsspørgsmål til ministeren, vi overhovedet måtte have lyst til, ligesom i hvert fald Venstres medlemmer af Finansudvalget vil drage omsorg for, at denne sag løses på bedste måde.

Jeg tror faktisk ikke, at forslagsstillerne har opfattet, at der er sket noget i de år, hvor SF's ordfører ikke har været medlem af Folketinget. Ordføreren har jo også travlt med at snakke med alle mulige andre, og så er det jo svært at vide, hvad der foregår, og hvad andre ordførere siger.

Man må også tro, at forslagsstillerne slet ikke læser aviser, for det tør nok siges, at Det Kgl. Teater igen og igen, både før og efter at Johanne Luise Heiberg fejrede triumfer på nationalscenen, har været genstand for offentlig drøftelse.